

21. zsoltár - Az ítélet Istene, vagy Isten ítélete (febr. 28)

Most, hogy tanultam a lelki betegségek, zavarok természetéről, felvetődött bennem, hogy hogyan is lehetne ezeket az embereket elítélni? Hiszen betegek. Egy antiszociális személyiség nem tehet arról, hogy nem törődik az erkölcsi normákkal, mert számára azok nem léteznek. De azért nem léteznek, mert soha az életében nem tapasztalta meg azt, hogy milyen, ha az embert szeretik, elfogadják, értékesnek tartják. S ha egy gyermek számára nincs kinek a kedvéért jónak lenni, akkor honnan tanulná meg, hogy mi a jó és mi a rossz? Ugyanúgy az a skizofréniás anya, aki máglyát rakott a szoba közepén, meggyújtotta és rárakta a néhány hónapos gyermekét, majd kiment az előszobába és leült egy székre, míg a gyermeke elégett: Ő sem tehet arról, amit tett. Akkor hogyan lehetne elítélni? Ezt a kérdést tettem fel Istennek, amikor ezt a zsoltárt imádkoztam.

Az egyik fontos dolog, amit ezzel kapcsolatban megértettem, és rácsodálkoztam, az az volt: Minden embernek van felelőssége a saját tetteiért. Mindenkinek más. Egy antiszociális személyiségzavarosnak, vagy egy skizofrénnak egészen más, mint neked, vagy nekem. De neki is megvannak a maga lehetőségei a választásra. Kinek-kinek a saját talentumaival kell gazdálkodnia. De az Úristen komolyan vesz bennünket. Ennek a következménye, hogy döntéseinket is komolyan veszi. Semmit nem jelentene a felelősség, ha nem lehetne rosszul dönteni. Persze néha szívesen lemondanánk erről a felelősségről, de ha belegondoltok, akkor ez a szabad, tiszteletteljes szeretetkapcsolat fontos jellemzője. Úgyhogy hálásak lehetünk érte.

S ezzel érkeztünk el a második fontos üzenethez: Krisztus az, aki ítél! Nem arról van szó, hogy lesz ez személytelen ítélet, amin mindenkinek számot kell adni. Nem: Krisztus lesz az, aki előtt számot kell adni. Azelőtt a Krisztus előtt, aki elé a házasságtörő asszonyt vitték megkövezésre.

Lehet, hogy sohasem fogom megérteni, hogy hogyan fog ez zajlani (majd csak amikor ott leszek), de nekem ez elég. *Mutasd meg hatalmadat, URam! Mi pedig énekelünk, zsoltárt zengünk hatalmas tetteidről!*

Pár kérdés az elmélkedéshez:

- Mi jut eszedbe, ha az ítélő Istenről hallasz? Félelem, tiltakozás, szorongás, vagy éppen öröm, elégedettség? Vajon miért pont az, ami?
- Hogyan tudod elképzelni Krisztus ítéletét?
- Milyen érzést kelt ez benned? Mire indít? Fogalmazd meg magadban egy mondatban Istennek!

Miklós Attila
református lelkész